

glædet mig ved at høre den højtærede Finansministers Udtalelser, de vare nemlig saa ærlige, som man kan ønske det, og jeg holder altid af, at man ærligt og loyalt udtaler, hvad man mener. Den ærede Finansminister sagde: Jeg holder paa Vægttolden, fordi Vægttolden kaster mere af sig for Statskassen. Alfrat det samme have Fabrikantene opdaget for længe siden, de have kun ikke været saa ærlige, ikke saa ligefremme som vor højtærede Finansminister. Ogsaa Fabrikantene have udregnet, at Vægttolden kaster mere af sig, og derfor holde de paa Vægttolden, og saa skyde de Handelsmoralen i Forgrunden. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) omtalte Tolden paa Blomster, og hvis jeg ikke tager fejl, Tolden paa Frugter. Jeg har skrevet mod denne Told paa Blomster, fordi jeg af mange Grunde anser den for en meget forkastelig Told, som jeg aldrig gaar med til. Man har anført, at Gartnerne her i Landet ønske denne Told for at beskyttes i deres Erhverv. Hvis imidlertid Tingets ærede Medlemmer vilde tænke 25—30 Aar tilbage og mindes den Stilling, som Handelsgartneriet og Kunstgartneriet den Gang indtog her i Landet, og saa sammenligne den Stilling med Gartneriets Stilling i Dag, vilde de sikkert erkende, at meget faa Erhverv i vort Land kunne opvise et saa aldeles forhaufende Opving som Handelsgartneriet. Hvor der før i store Byer, som f. Eks. Odense, var et Par ubetydelige Handelsgartnerier, har man dem nu i hele og halve Snejeviss, og saaledes over ialt i Landet. Hvis vi havde haft Beskyttelsestold for Gartneriet, forsikrer jeg Dem om, at der aldrig vilde gaa en Dag, hvor vi ikke under Henvisning til Gartneriets Fremskridt vilde høre Protektionismen lovprise Beskyttelsestoldens velsignede Virkninger. Nu har dette Erhverv ligesom Landbruget oparbejdet sig uden Toldbeskyttelse, under Frihandels-Willkaar, og jeg tror, at man i det store og hele kan sige, at dette Erhverv har naaet aldeles fortrinlige Resultater. Der er noget underligt ved at høre disse Krav om Told paa Blomster og Frugter, Blomkaal, Agurker og Gulerødder etc. fremsatte, det er nemlig udelukkende, fordi vort Land er saa lille. Gaar man til Rusland, hører man aldrig Gartnerne tale om Toldbeskyttelse, fordi de

fra det hvide Hav til Odessa ikke have nogen Toldgrænse. Om de Forenede Stater gælder det samme, der hører man heller aldrig Gartnerne kræve Told. Fra Nord til Syd, fra den tempererede til den varme Zone er der ingen Toldgrænse, man indfører frit, hvad som helst man ønsker, fra det ene Sted af Landet til det andet. Gaar man til Sønderjylland, Slesvig, finder man, at der paa den anden Side af Kongeaen ikke rejses Fordring om Told. Hvorfor? Fordi man fra Kongeaen ned til München ingen Toldgrænse har. Saa svarer man imidlertid, og man finder det i Toldkommissionens Betænkning, at alle Gartnere ere enige om at ønske en saadan Toldbeskyttelse, og derfor bør de have den, men for os Lovgivere er dette aldeles ikke noget Bevis for, at Kravet er berettiget. Lad os overføre det samme Princip paa et andet Omraade og sige: Alle vore Embedsmænd ønske en Forhøjelse af deres Lønning, derfor vilde det være Synd ikke at give dem den. Man kan umulig opstille dette som Regel for Lovgivningsmagten, vi have at tage Hensyn til Samfundet og ikke til enkelte Interesser paa en saadan Maade, at vi fremme dem paa andre ligeberettigede Interessers Bekostning. Maa jeg, inden jeg gaar videre, ligesom det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) sige et Par Ord om det Arbejde, der er nedlagt i Toldkommissionens Betænkning. Jeg vil ligesom det ærede Medlem udtale min Anerkendelse af dette Arbejde i rent teknisk Henseende. Jeg har haft Lejlighed til at gennempløje forskellige Betænkninger, baade udenlandske og danske; men jeg har ikke fundet nogen, som paa en saa anstuelig Maade viser, hvad man fra begge Sider ønsker, og fremstiller Resultaterne saa klart, som det her er flet. Jeg vil samtidig benytte Lejligheden til at yde Regeringen min Anerkendelse for de vigtige Lovforslag, som ere blevne fremsatte her i Tinget. Det vil naturligtvis altid være lettest — ogsaa for den nubærende Regering — at forholde sig passiv. Jeg udtaler min Anerkendelse af, at Regeringen bl. a. har fremsat et Toldlovsforslag, nagtet jeg paa Toldspørgsmaalets Omraade maasse itaar Regeringen fjernere end noget andet Medlem her i Tinget. Jeg kan vel for en stor Del sympatisere med de tre Talere, vi hidtil have hørt, det ærede